

по чудо, единъ крокодилъ го пренесълъ на отсрещния бръгъ. За да се отблагодари на това животно, спасениятъ царь построилъ наблизо града—*Крокодиополисъ*, като заповѣдалъ на жителите му да почитатъ крокодила като свещено животно.

До колко голѣмо е било почитането на крокодила показва следния разказъ на Максимъ Тиръ:

— „Една жена въ Египетъ отгледвала още отъ малъкъ единъ крокодилъ, когото почитала като божество. Жената имала синъ, който живѣлъ и игралъ съ крокодила докато последния билъ малъкъ. Когато крокодилътъ порасналъ, единъ пѫтъ „на шега“ изялъ своя другаръ по игра. Нещастната майка била ужасена, но после възхвалила щастието на сина си, който билъ удостоенъ да послужи за храна на . . . „бога“.

Въ Индия пъкъ, и въ Египетъ, всѣка година жертва на крокодилитѣ ставатъ десетки и стотици люди. Когато крокодилътъ е на сушата напада на човѣка много неохотно, но въ водата, той е въ стихията си, и нищо не може да му се противопостави. Най-често крокодилътъ граби жертви, когато индийците се кѣпятъ, подтиквани отъ религиозни подбуди, въ свещената имъ рѣка Гангъ. Тогава крокодилитѣ начакватъ нѣкой смѣлчакъ, отдалечаващъ се къмъ вѫтрешността на рѣката и подъ водата го захапватъ. Тежко му томува, който бѫде хванатъ отъ крокодилъ, ако нѣма кой да му помогне, загива подъ водата въ голѣмата уста на ненаситното животно. Жертви на крокодили ставатъ много често женитѣ и децата, когато отиватъ на рѣката за вода или да ператъ. Много пѫти въ стомасите на убити крокодили сѫ намирали разни златни, сребърни или стъклени украшения, каквито се носятъ отъ женитѣ и децата.

*

Въ научно отношение крокодилътѣ е причисленъ къмъ третия класъ на грѣбначните животни—*влѣчуги*. Къмъ влѣчугите спадатъ: 1) гущеритѣ; 2) змийтѣ; 3) костенуркитѣ и на четвърто място сѫ *крокодилитѣ*.